

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ, Str. Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Abonament: 500 Lei la an

Redactor responsabil:
Protoiereu DUMITRU ANTAL

CUPRINSUL:

Rep.: Serbarea hramului la mănăstirile din Dragomirești, Rohia și Cătunul Tălienilor.

Pr. Ioan Goron: Plinirea vremii.

Serbarea dela Dâmbul Rotund, Cluj.

Pr. N. Gavra: Educația relig. și morală în școală.

Asistent: Cerc relig. și șezătoare cultur. în Geaca.

Cronică. — Convocarea conferinței de toamnă a preoțimei tr. Lăpuș. — Publicație de licitație.

Serbarea hramului la Mănăstirile din Dragomirești, Rohia și Cătunul Tălienilor.

Ieromonahul Pimen Moldovanu din Dragomirești, om plin de cucernicie, duhovnicul miilor de credincioși ortodocși și uniți cari îi caută rugăciunile în modesta lui bisericuță, ca să fie cât mai de folos credincioșilor cucernici, încă în anul 1926 a ridicat din proprii puteri și fără ajutoare streine, o frumoasă mănăstire închinată Sfintei Născătoare de Dumnezeu, într'o pitorească poiană de pe Izvorul Dragomireștilor. În jurul mănăstirii e zidită o casă spațioasă și supraedificate, pe un teritoriu de peste 30 jug. pământ, donat tot de întemeietorul ei.

Mănăstirea s'ar zice că are un singur inconvenient, că e puțin prea departe de Dragomirești, cam trei ore de mers pe jos sau cu carul, pe un drum comunal neîngrijit de nimeni. Această depărtare însă îi dă avantajul de a fi cercetată și de credincioși din județele ardelenesti, Năsăud și Someș, având cărare scurtă pe sub Țibleș.

Vrând să-i dăm un cadru cât mai solemn sărbătorii hramului din acest an, P. Sf. Sa episcopul nostru a delegat ca reprezentant al său pe P. C. prot. Dumitru Antal, revizor eparhial.

Ziua de Sântă Măria mare, urmând după o Duminecă, a înlesnit mult pelerinajul la mănăstire față de alți ani. Încă de Sâmbătă noaptea au început să sosească închinători în grupuri mai mici și singuratici. Duminecă apoi au sosit grupuri mai mari

de închinători în frunte cu preoții din parohiile Sărăsău, Vișeu-de-sus și de jos, Cuhea, Dragomirești, Săcel etc., adunându-se peste 1500 inși, împreună cu cei veniți din celelalte parohii ale noastre, Borșa, Valea-Porcului, Poenile de sub munte, apoi cele unite din leud, Bârsana, Săliștea, Vișauă, Romuli, Telciu, Salva, Suplai etc.

Delegatul P. Sf. Sale, după-ce Dumineca înainte de masă a liturgisit și predicat în parohia Vișeu-de-jos, a sosit la mănăstire înainte de a se însăra, însoțit de P. On. protopop Mihail Muntean.

La intrarea pe teritorul mănăstirii, Cuviosul stareț Ierom. Pimen Moldovanu, încunjurat de ieromonahii Sebastian Sărcu, Sofronie Morariu, Seb. Tocilat și Săpânțan și de toți închinătorii sosiți până atunci, în fața unei porți de verdeață, l-a salutat urându-i bun sosit și mulțumind P. Sf. Sale Episcopului nostru Nicolae pentru purtarea de grijă.

P. C. prot. D. Antal, mulțumind și aducând arhieresti binecuvântări din partea P. Sf. Sale, a spus între altele și următoarele: „Cucernice părinte Moldovan, mulți din cei cari știu unde ai așezat această mănăstire făcută din propria râvnă și trudă, îți fac imputarea că ai așezat-o prea departe de celelalte așezări omenești. Eu în această faptă văd un bine duhovnicesc. Cine vrea să se închine la mănăstire o caută chiar de ar fi pe coama Țibleșului, căci credința

te mână oricât de departe. Cine vine aici, vine mânat de un dram de credință. Bătând această cale lungă și suind acest deal pieptiș, ajunge în această minunată poiană cu trupul ostenit, ca și după suirea unui drum de adevărat Calvar. În schimb are sufletul mai bine dispus de închinare, de frângerea genunchilor în fața icoanei Maicii Domnului, adăpostită în această bisericuță. Cu cât trupul e mai ostenit, cu atât par'că sufletul e dornic de a se smeri și pocăi și a sta prin rugăciune de vorbă cu Dumnezeu, cerându-i îndurarea sa și iertare de păcate. În aceasta stă binele așezării așa de îndepărtare a mănăstirii, ca ferii de zgomotul lumii și lăpădați de toate grijele ei, cei ce vin aici, în plină frumusețe de natură, să-și afle mângăiere sufletească. Dorosc tuturor celor ce au venit cu credință și cu dragoste, să afle adevărată mângăiere sufletelor lor la slujbele ce vom face și în rugăciunile ce le vor rostii..."

S'a intrat în biserică, destul de spațioasă și frumos împodobită, unde s'a făcut o vecernie urmată de paraclisul Maicii Domnului și mărturisirea credincioșilor până târziu, de către trei duhovnici.

Grupurile de închinători au încunjurat de zeci de ori biserica, cu prapori și icoane, cântând cântări de prea mărire a Fecioarei Maria.

La liturgia solemnă de a doua zi, la care pe lângă cei amintiți au servit și preoții Leonte *Gazea-Remeți*, Traian *Vlasie-Borșa I*, Panait *Florea-Borșa II*, Gheorghe *Belean-Sărăsău*. La sfârșit din pridvorul bisericii a predicat prot. *D. Antal* despre venerarea Maicii Domnului și despre Ziua Mamei, legată de această sărbătoare. Pr. L. *Gazea* a rostit o predică în limba ruteană pentru pelerinii ruteni ortodocși și uniți.

Șapte preoți apoi au slujit sfântul Maslu și miruirea sutelor de credincioși.

Preoților slujitori li s'a servit o masă comună la care au fost invitați și cei câțiva intelectuali veniți la mănăstire, dl judecător Anton Cărmaciu din Dragomirești, familia Nicola din Vișeu de sus, St. Crăciun învățător — Dragomirești, Deac Gav. secretar Săcel, Ion Mariș grefier, Vasile Tomoiagă, Gh. Cicioc etc.

După masă preoții au ținut o conferință primind îndrumări pentru o cât mai strânsă

colaborare și afirmare pe terenul pastoral. Cam pe la ora 4 toți au plecat către casele lor alături de închinători, mângăiați sufletește că au participat la o reușită sărbătoare de afirmare a ortodoxiei maramureșene.

Rep.

*

La mănăstirea „Sf. Ana“ din Rohia

serbarea hramului a fost tot așa de bine reușită, având închinători mai mulți decât în alți ani.

În presară la ora 7 s'a făcut vecernia cu litie, la care pr. Pavel *Picu* a ținut o meditație: „Un lucru trebuiește...”

Noaptea au urmat spovedanii până târziu de către ier. Gherontie *Guțu*, preoții N. *German*, I. *Bot*, P. *Picu* și Al. *Perhaită*.

În ziua hramului s'a servit sf. Liturghie de dimineața, la care s'au cuminecat la 800 de închinători. La ora 10 s'a oficiat Liturghia solemnă în sobor de către aproape toți preoții din tractul Lăpușului, la care a predicat P. Onor. protopop tractual Ștefan *Gheție* despre mântuire prin rugăciunile sfinților și în special a Preacuratei Născătoare de Dumnezeu, care minunat a vindecat pe mulți credincioși.

La urmă 7 preoți au slujit sf. Maslu la vre-o 400 de oameni.

*

La „Mănăstirea din Cătunul Tălienilor“.

Tot o sărbătoare de hram a fost și la locul numit „Mănăstirea din Cătunul Tălienilor“, de pe teritoriul parohiei Someșul Rece, protopopiatul Clujului, combinată cu ședința unui cerc religios, la care au participat: P. On. protopop N. *Vasiu*, preoții I. Stănescu, președintele cercului, I. Radu, C. Buzura, A. Fodor, T. Mocan, V. Herdea și Ier. Șanta.

La sf. Liturghie a predicat frumos P. On. protopop, vorbind despre iubirea, bunăvătatea și grija lui Dumnezeu față de lume. Popor a fost mult și a ascultat cu evlavie înțeleptele cuvinte.

După masă s'a ținut ședința Cercului religios, în care s'a hotărât ridicarea unei biserici. S'au discutat apoi diferite chestiuni pastorale.

ÎNAINTE DE CHRISTOS

Plinirea vremii.

„Atunci ucenicii veniră la el și-l deșteptară spunându-i: Doamne, mântuește-ne, că pierim.“

Matei 8, 25.

Era pe vremea, când Mântuitorul cutreera cetățile lui Israil, propovăduind cuvântul adevărului. În aceste călătorii nu odată a servit ca drum de comunicație marea Tiberiadei, așa de iubită, așa de bine cunoscută de ucenicii, cari s'au născut în satele de pe țărmul ei și și-au petrecut tineretele pescuindu-i peștii și înfruntându-i valurile. În una din aceste călătorii pe marea Tiberiadei, corabia lor a fost surprinsă de o furtună atât de puternică, încât pe încercării pescari îi cuprinse frica de moarte și neștiind cum să țină piept furtunei l-au sculat pe Mântuitorul, care dormea: „Doamne, mântuește-ne, că pierim.“

Acest episod din viața Mântuitorului este cea mai fidelă icoană a timpului din preajma venirii Mântuitorului, timp pe care Scriptura îl caracterizează cu semnificativele cuvinte: plinirea vremii.

Pe marea acestei vieți, bântuită de viorul ispitelor, nici-odată n'a plutit o corabie mai solidă prin iscusința planului după care a fost construită, prin soliditatea materialului folosit la alcătuirea ei, prin educația, disciplina și experiența personalului de serviciu, decât aceea la cârma căreia stătea divinul August și al cărei nume era: împărăția romană.

Romani, isteți mânuitori de arme, au luat asupra lor nobila sarcină de a dărui pământului binecuvântarea păcii. Mânați de gândul de a readuce pe pământ *era de aur*, în care să stăpânească cinstea, dreptul și hărnicia, au adunat în hotarele imperiului aproape întreaga lume cunoscută atunci. Cuceririle lor nu erau animate de vre-un gând de mărire deșartă, ci de sincera dorință de a crea condițiunea esențială oricărei opere creatoare: pacea. Fără să se aplege de ființa etnică ori de credința religioasă a popoarelor cucerite, și-au dat toată lupta să le împărtășească toate foloasele civilizației.

Această măreață operă pare că și-a ajuns apogeul pe timpul lui Octavian August.

Dela Oceanul Atlantic până la Eufrat, dela Dunăre până în deșertul Saharei stăpânea pacea, păzită de legionarii romani, la adăpostul căreia înflorea munca câmpului și industria. Drumuri de piatră, la cotiturile cărora nu pândeau tâlharii, și corăbii, cari uitaseră de mult frica piraților, asigurau schimbul bunurilor ce răsăreau de pe urma hărniciei omenești. În academii își puteau expune netulburați doctrinele lor filosofii; de pe altare se ridica fumul jertfelor bogate; păzit de lege, cetățeanul se putea bucura în voie de rodul ostenelelor sale în mijlocul familiei.

Împărăția romană prin civilizația ei era sinteza a tot ce a putut crea iscusința și hărnicia omenească. Era culmea până unde se poate ridica omul prin vrednicia lui.

Dar ori-cât de solidă ar fi fost această corabie, menită să reziste tuturor valurilor vieții, ea nu era decât o deșertăciune omenească. Reprezenta culmea a ceea-ce poate crea omul, dar această culme nu era bună de altceva, decât să se poată vedea mai bine din vârful ei cea jalnică pustie, ce stăpânea în inimile omenești. Era numai operă omenească, darul și adevărul divin lipseau. În temeliiile acestei opere nu s'a clădit generositatea iubirii deaproapelui și a încrederii în Dumnezeu, ci egoismul omului la toate lacom. Tatăl ei a fost același gând deșert, care a determinat odinioară pe oameni să zidească turnul babilonic. Rezultatul a fost același: o babilonică încălcire a limbilor.

Într'adevăr, în imperiul roman stăpânea pacea, dar în sufletele cetățenilor lui bântuia cea mai furioasă neînțelegere. Credința lipsea: erau atâtea credințe religioase cu principii diametral opuse, încât era cu neputință să mai creadă cineva serios în vreuna dintr'ânsele. O concepție unitară despre lume lipsea: prea erau multe sistemele filosofice ca să mai poată fi recunoscut cel ce cuprindea adevărul. La aceste neajunsuri de ordin religios și filosofic se adăugau cele de ordin politic. În domeniul politic stăpânea ura și neîncrederea. Ura între diferitele clase din Roma, ură și dispreț în provincii între cuceritori și cuceriiți.

Ori-cât de solidă ar fi fost corabia imperiului roman, valurile urei și a scepticismului se ridicau amenințătoare și înapoia

lor pâdea moartea. Dar călătorii de pe corabie voiau să trăiască, și cum, prin Iudeii împrăștiati în toată lumea, au auzit câte ceva despre „Dumnezeul necunoscut“ al acestora, — căci nu putea fi înfățișat în opere de mână omenească, — și despre făgăduințele Lui, nădejile se îndreptau tot mai mult către El: „Doamne, mântuește-ne, că pierim.“

Acest strigăt după ajutor era mai puternic în Palestina, în Ierusalim; acolo era desnădejdea mai mare. Poporul purtător a atâtor făgăduinți frumoase, era sfâșiat de cele mai crâncene certe interne. În viața publică era o singură stea călăuzitoare: ura. Ură între Evrei și Samarinenii neprimiți în comunitatea cultului după robia babilonică; ură în sufletul Iudeilor din Palestina împotriva celor din Diaspora, acuzați că săvârșesc o monstruoasă, când voiesc să stabilească un acord între comorile religiei lor și principiile cugetării păgâne; ură în sufletul naționaliștilor revoluționari împotriva conducătorilor din Ierusalim, acuzați că pierd în nesfârșite sfaturi și intrigi vremea destinată acțiunii decisive. În mijlocul acestor conducători iarăși ură și dispreț; față în față stăteau fariseii mândrii de falsa lor sfințenie și saducheii amatori de plăceri lumești.

Era așa de puternic ciocotul urei, încât unii nu mai puteau suporta și luau drumul pustiei, întemeind acolo comunități sectare.

Mai erau însă și Evrei fără viclesug și ură în suflet. Unul dintre aceștia, Natanail, stătea la umbra unui smochin din grădina casei sale din Vitavara, cetind Scripturile și gândindu-se la soarta poporului său. Unde pot duce sfaturile urei ce stăpânește în sufletele fiilor acestui neam? Din pricina urei dintre frați au îndurat multe nenorociri; în cele din urmă ea a adus stăpânitori streini peste pământul făgăduinții. Pe tronul lui David nu mai stăpânește domn din Iuda. În schimb „ticăloșie din ticăloșie“ se succede, după cum spune prorocul Ioil că va va fi în preajma zilei Domnului. Cinci sute de ani au trecut dela întoarcerea din robia babilonică; sunt cele 70 de săptămâni de ani ale prorocului Daniil?

Un gând pios frământa sufletul lui Natanail: a sosit plinirea vremii?

Un prietin întors dintr'o călătorie de

peste Iordan îi întrerupe meditațiunea. Vestea adusă de acesta îi aprinde în suflet o nouă schinteie de nădejde. La râul Iordanului Ioan botezătorul vestește cu glas de profet: „Pocățiți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor.“

Pr. Ioan Goron.

SERBAREA dela Dâmbul Rotund, Cluj.

Credincioșii ortodocși români, muncitori ceferiști în majoritate covârșitoare dela această periferie a orașului Cluj, în *Duminea din 21 August a. c.*, au avut un rar prilej de înălțarea sufletească. Ei n'au biserică nici acum, deși Casa muncii C. F. R., le-a promis sub Nr. 124288 Octomvrie 1931, fixând și data: la deschiderea creditului extraordinar. Ca și în anul trecut în aceeași grădină neîngrădită a dlui P. Bogdan, mare proprietar, de lângă Calea Lungă Nr. 130, s'a celebrat sf. liturghie sub cerul liber și de data aceasta ce către P. O. D. protopop N. VasIU, asistat de preoții I. Cioara și I. Mitariu.

Timpul constant senin și cald, liniștea și aerul sănătos dela această margine a orașului a strâns și pe câțiva orășeni. O tribună ridicată de atelierele C. F. R., și decorată cu verdeață și covoare a ținut loc de altar.

Răspunsurile liturgice le-a dat corul bărbătesc al Episcopiei sub conducerea părintelui prof. P. Curea. A predicat dl protopop N. VasIU frumos și cu miez, îndemnând muncitorimea ceferistă recrutată din atmosfera religioasă și curată a satelor, să nu se lase ispitită de curentele nesănătoase ale orașului.

S'a făcut și sfințirea apei.

Parastasul anunțat pentru regretatul inginer Ilie Negulescu fost inspector al atelierelor C. F. R. Cluj, care a îmbrățișat cu căldură ideea ridicării unui locaș de închinare cu cheltuiala Casei Muncii C. F. R., s'a amânat la dorința familiei pentru Duminea din 9 Octomvrie.

După serviciul divin a urmat o mică gustare în curtea școalei.

După plecarea dlui protopop și a corului, credincioșii cu familiile lor au luat masa în comun în Dealul nucilor, la umbră pe

iarbă verde, în grădina episcopului Petru Fechet, de unde se deschide o panoramă fermecătoare asupra întregului oraș.

La ora 4 vecernie în școală și conferință pentru popor despre familia creștină, ținută de adm. paroh I. Mitariu.

În curtea școlii poporul s'a distras cu cântece populare și naționale românești. Spre seară s'au împrăștiat toți, ducând în sufletul lor speranța, că cu timpul tot se va zidi odată o biserică oricât de modestă și pentru ei.

⌘ **CONFERINȚE PREOTEȘTI ȘI CERCURI RELIGIOASE** ⌘

Educația religioasă și morală în școală.

(Urmare și fine)

În privința predării sunt foarte mulți învățători cari au ajuns la rezultate frumoase. În alte părți nu s'a ajuns la rezultate îmbucurătoare, fie din prea marea aglomerație fie din pricina metodei rău al celui care predă. Prin metod se păcătuiește mai mult atunci când acel care predă n'are cunoștințe suficiente atât pedagogice cât și religioase și din acest motiv nu explică lecția înainte, ci o dă din carte, zicând: „luați de aici până aici“ și la ascultare caută ca elevii să-i reproducă bucata fidel ca în carte, făcând prin aceasta din elevi niște papagali și nu oameni raționali. Cel mai chemat să predea religia în școlile primare este preotul, care pentru aceasta trebuie să aibă și pregătire pedagogică, lucru ce se face în școlile noastre teologice. În ce privește școala secundară, acest lucru a fost soluționat în forma ca toți profesorii de religie să aibă și examene la științele pedagogice dela una din universitățile din țară. Natural că preotul fiind chemat să predea religia în școlile primare, statul ar trebui ca pentru această muncă preotul să fie plătit așa cum sunt și preoții altor confesiuni, a căror religie nefiind de stat, sunt plătiți de întocmirile lor, așa cum arată Părintele Arhimandrit Scriban, în ziarul „Viitorul“ din 15 Dec. 1930, unde zice: „Preoții altor Biserici ori religii vor putea intra în școală și să predea religiunea, fiind plătiți întru aceasta de întocmirile lor,

preotul ortodox va rămânea pe delături, fiindcă pe el nu-l plătește nimenea.“

În legătură cu predarea religiei în școlile primare ar mai fi de menționat chestiunea manualelor, cari deasemenea lasă mult de dorit așa cum sunt întocmite astăzi. Ar trebui ca pentru religie să fie manuale aparte și cu chipuri bine alese. Controlul învățământului religios să-l facă autoritățile bisericești. Examenle de fine de an să fie o sărbătoare și să fie prezidate de către preot, chiar dacă din anumite împrejurări nu propune el religia. Apoi începutul unui an școlar să se facă prin sfințirea localului, așa cum în anul acesta a fost ordin pentru școlile secundare. Mersul la biserică să fie obligatoriu și în timpul vacanței de vară, când elevii sunt în comună, însă la biserică nu prea merg și nici alte ocupații să nu prea aibă, de unde creșterea lor cu respect față de Dumineci, sărbători și biserică. Apoi în legătură cu mersul la biserică și aici preotul cu învățătorul trebuie să caute ca să formeze cor bisericesc de copii, sau dacă nu chiar și unison să cânte învățătorul cu copiii, iar dintre cei mai mari să citească psalmii la utrenie, să spună apostolul, cu un cuvânt să urmărească serviciul religios la strană și din aceștia pot cu timpul să devie cantori bisericești de cari se simte lipsă mare în unele părți.

Natural că toate acestea se vor putea face în buna armonie ce va trebui să fie între preot și învățător, așa ca învățătorul să arate cea mai mare bunăvoință și interes față de biserică, în schimb preotul la fel să se intereseze și să arate cea mai mare solitudine față de școală și necesitățile ei. Numai în forma aceasta vor ajunge ca să obțină și marele sprijin al familiei, atât față de școală cât și față de biserică și care astăzi e mai rece în proporția care este antagonism între școală și biserică.

În forma aceasta eu cred că am putea ridica nivelul educației religioase și morale în școală și prin aceasta și în societate, unde se simte atât de mult. Astăzi dacă trăim vremuri de diferite crize: criză de lucru, de bani, cu un cuvânt economică, sub diferitele ei aspecte nu este altceva decât criza morală, ca rezultată a educa-

ției din războiu și după războiu. Lipsă de credință în Dumnezeu și în deaproapele. Ce oameni mai sunt azi cari să se încreadă unul în altul, să pornească o lucrare, să meargă doi pe un drum, nu se poate, că nu se mai încrede unul în altul și de aici lipsă de lucru, lipsă de bani, nesiguranță etc. Astăzi nu se mai încrede mama la fată, fata la mamă, bărbatul la femeie și femeia la bărbat. Nu se mai încrede frate la frate și vecin la vecin. Nu se mai încrede poporul în conducători și conducătorii în popor și de aici toată neliniștea și nesiguranța care domnește atât sus cât și jos și cauza greutăților cari le putem auzi zilnic și le simțim cu toții. Din cauza necredinții noastre ni s'au amestecat limbile ca la turnul Babel și altă scăpare nu este decât să ne întoarcem la Dumnezeu părinților noștri și să învățăm copiii ca ei să crească cu mintea și inima aproape de Acela care îi chiamă zicând: „Lăsați copiii să vină la mine, că unora ca acestora este împărăția cerurilor.“

Pr. Nicolae Gavra, prof. de rel.

*BCU Cluj / Central

Cerc religios și șezătoare culturală a „Astrei“ în comuna Geaca.

În ziua de Duminecă 31 Iulie a. c., credincioșii din Geaca au avut prilejul să trăiască adevărate clipe de sărbătoare. În această zi s'a ținut cercul religios combinat cu șezătoarea culturală a „Astrei“.

Serviciul divin început la orele 9, s'a săvârșit cu tot fastul în sobor de către preoții Axente Tomuș-Mociu, Ioan Lazăr-Căian, Ioachim Pop-Bărâi și Ioan Macavei-Geaca, iar răspunsurile au fost date de membrii corului „Astra“ din Mociu, sub conducerea dlui I. Botezan, student.

La sfârșitul Liturghiei pr. Tomuș a ținut o predică plină de povețe, cari vor rămânea în sufletele credincioșilor, îndemnându-i să-și trăiască viața în adevăratul spirit al Evangheliei lui Hristos. Arată cât de mare este înrăurirea păcatului asupra organismului omenesc și că în cele mai multe cazuri este originea boalelor și suferințelor de tot felul — termnă făcând apel la părinți, ca să-și crească copiii în spiritul evangheliei, propoveduită de sfta noastră biserică, făcându-i vrednici fii ai bisericii noastre.

După rostirea predicii urmează un parastas pentru repausații parohiei.

Biserica a fost arhiplină de credincioși și am remarcat dela începutul Liturghiei, prezența unui foarte frumos număr de intelectuali, delegați ai „Astrei“ din Cluj și Mociu. Din Cluj menționăm pe dnii Ing. Mărcuș, Dr. Nemeșiu, Ing. agr. Prutescu, Fărăianu, Ing. agr. Popa, Dr. Mihăilean, Dr. Oltean, iar din Mociu pe dnii Dr. Emil Mureșian, președ. despărț. Mociu al „Astrei“, agr. Panait Vasiliu, V. Ban, I. Botezan etc. După terminarea serviciului religios la ora 12, toți oaspeții au luat masa la preotul Ioan Macavei.

După amiază la orele 3 s'a început la școală șezătoarea culturală. Cuvântul de deschidere a fost rostit de dl Dr. E. Mureșian, preș. desp. Mociu al „Astrei“, care arată rostul „Astrei“ în trecut și ce are azi. A vorbit apoi dl ing. agr. Popa, dând sătenilor mai multe sfaturi agricole și îndemnându-i să se asocieze în cooperative. Între timp a distrat lumea dl Fărăianu, prin povestiri hazlii, cu talentul său neîntrecut. S'au executat dueturi la vioară de către dnii Botezan și Maghiar. A mai vorbit apoi dl ing. Mărcuș despre însemnătatea celor două așezăminte dintr'o comună: despre biserică și școală. Dă sfaturi sătenilor să citească foile alcătuite pe înțelesul lor, pentru îmbogățirea cunoștințelor. În tot timpul între puncte a cântat mai multe cântece corul „Astrei“ din Mociu. La urmă inv. Vereș mulțumește oaspeților pentru participare.

Astfel au luat sfârșit frumoasele festivități de Duminecă din comuna Geaca, cari au lăsat în sufletele tuturor cele mai vii și impresionante sentimente.

Asistent.

TÂLCUIRI CREȘTINEȘTI

I.

*Viața e o școală —
Dar fiecare cunoștință
Dobândită 'n Școala vieții
O câștigi cu sacrificiul
Unui vis al tinereții.*

II.

*Incetând de-a face bine
Când alții te vorbesc de rău,
Dovedești că ai lurcat
Doar' spre-a fi laudat
Nu spre-a plăcea lui Dumnezeu.*

Fl. Mureșanu

CRONICA

Hirotoniri. Prea Sfinția Sa Episcopul nostru Nicolae, în zilele în zilele de 24, 25 și 26 August a hirotonit întru diaconi, preoți și duhovnici pe clericii Traian *Bompa* ca paroh în *Miluan*, protopopiatul Unguraș și Ioan *Oltean* paroh în *Berghia*, protopopiatul Tg.-Mureș.

Nouii deputați eparhiali. Prin renunțare devenind vacante cercurile electorale din Baia de Arieș și Albac și ordonându-se alegeri noi, la Baia de Arieș a fost ales ca deputat eparhial mirean dl Ioan *Lapedatu*, director la Banca Națională din București, iar la Albac dl Dr. Valer *Moldovan*, profesor universitar. Prin reintrarea în adunarea noastră eparhială a acestor doi valoroși bărbați, s'a făcut o rectificare care ne bucură, corectându-se indirect și alegerile în cari s'a părut că a avut amestec și politica de partid, de care s'a căutat să le ferim cu orice preț.

Salariile preoților pe luna August s'au ridicat și s'au luat dispozițiuni pentru a fi achitate prin oficiile protopopești.

Disolvarea adunărilor eparhiale. În săptămâna trecută a fost știre de senzație svonul publicat în toate ziarele din capitală că dl I. Mihalache, ministrul de interne, intenționează să depună pe biroul Camerei un proiect de lege pentru disolvarea adunărilor eparhiale. Chestiunea fiind serioasă, I. P. Sf. Sa Patriarhul Miron a convocat Sfântul Sinod și a luat contact imediat cu dl Iuliu Maniu și dl I. Mihalache. După aceste întrevederi și atitudinea luată de Sf. Sinod, s'a căzut de acord să nu se disolve adunările eparhiale — lucru ce nu se putea face decât prin lezarea legii de organizare bisericești, nefiind în competența Parlamentului ci a Congresului Național bisericesc — ci în eparhiile unde ar exista contestații asupra alegerilor, să se numească o comisiune mixtă compusă din câte un reprezentant al Sf. Sinod și unul al guvernului, care să cerceteze motivele contestațiilor. Rezultatul acestor cercetări va fi terminat înainte de deschiderea sesiunii de toamnă a Sftului Sinod. Totodată s'a hotărît ca ale-

gerile episcopilor de Huși și Cetatea Albă, să fie amânate până la soluționarea eventualelor contestații.

Donație. Frunțașul și crâșnicul bisericeii noastre din Inău *Vasile Jurca* l. Ion l. Porfir, a donat bisericeii de acolo un valoros imobil, cu clădiri economice, pentru care obștea ortodoxă din Inău îi exprimă mulțumiri, iar noi laudă.

Aviz. Concursul pentru parohia *Poiana Ampoiului*, se prelungește până la 15 Septembrie a. c.

Punerea în circulație a monedelor de argint. Banca Națională o României aduce la cunoștința generală că la 1 Septembrie a. c., va începe retragerea biletelor de 100 Lei, în schimbul cărora va elibera noile monede de argint de 100 Lei, ce se vor pune în circulație la aceeași dată, în valoare totală de 1.800.000. Posesorii biletelor de 100 Lei sunt rugați să le prezinte pentru a fi schimbate la sucursalele Băncii Naționale. Terminul de preschimbare încă nu-i fixat.

Datoria publică a României este de 141 miliarde Lei. Așa reiese dintr'un tablou întocmit de Ministerul de Finanțe, pentru a fi amortizată în 55 de ani. Datoriile de război fac 39 miliarde și jumătate iar restul sunt datorii publice. Dacă țara va fi tot așa de rău gospodărită ca dela război încoace nu-i mare nădejde să ne scăpăm cândva de această datorie ci vom mai adăuga la ea.

Casa lui Gheorghe Coșbuc, în care s'a născut marele „poet al țărănimii“, s'a prăbușit. Anul trecut într'o notiță de cronică, cetind în ziare că această casă se ruinează, ne-am exprimat părerea, că dacă administrația județului, fondurile grănițerești cu averi de milioane, ori Regna, nu vor lua nici o măsură pentru conservarea acestei case, atunci ar fi de datorința bisericii surori să ia astfel de măsuri. Rev. vicar al Năsăudului, Tit Mălai, în loc să se țină de politică și de alte treburi prea lumești, îi stătea mai bine să se îngrijască de această casă, pentru întreținerea căreia nu se cereau decât câteva mii de draniți, cuie și câteva mierțe de var. Unde-i fala grănițerilor și a năsăudenilor?

Cum se pictează și repară o biserică în București. Reproducem din ziarul capitalei următoarea notiță: La Biserica Sf. Ioan Botezătorul, Sos. Pantelimon nr. 259, s'a început pictura și tencuiala exterioară. Neavând fonduri suficiente, Părințele Vasile Ionescu face un foarte călduros apel la toate persoanele evlavioase, ca să dea câte un ajutor cât îi lasă inima și îi ajunge puterea. Cei ce doresc să plătească pictura vr'unui sfânt pentru amintirea celor scumpi lor, ori pentru îndeplinirea vreunei dorințe, sunt rugați să vină și să anunțe, aducând totodată și costul. Un sfânt mic (medalion) costă 500 Lei iar unul mare 3000 Lei. Numele donatorilor se vor trece în cartea de aur și sub fiecare sfânt (dacă se cere).

Nr. 472/1932.

Convocare.

Prin aceasta declar de convocată conferința preoțească de toamnă pe 7, 8 și 9 Sept. a. c., combinată cu un curs de administrație bisericească la care sunt obligați a participa toți preoții din tractul Lăpuș și epitropi parohiali pentru rezolvirea uniformă și cu înțelegere a problemelor bisericești din parohii.

Conferința și cursul se țin la Rohia, la Mănăstirea Sf. Ana, unde să sosească toți preoții pe timpul Vecernei la orele 5 p. m. Mercuri în 7 Septembrie 1932, cu următorul program:

I. *Miercuri, 7 Septembrie.* 1. La ora 5 p. m. Vecernie în Sobor împreună cu Litie și urmată de o meditație „Despre mărturisire” de pr. Al. Manu. 2. Deschiderea și constituirea conferinței. 3. Preoții prezintă rapoartele despre activitate pastorală și prezidenții cercurilor religioase despre activitatea ultimului an. 4. Fiecare preot prezintă în scris lucrarea dată de P. V. Consiliu Eparhial „Problema instrucțiunii religioase în Școala poporală” asupra căroră va refera, scoțând concluziile generale Pr. Gh. Micu. 5. Ridicarea ședinței și mărturisirea preoților și a credincioșilor veniți la Mănăstire.

II. *Joi, 8 Septembrie.* 6. Dimineata. Utrenia și Sf. Liturgie în Sobor. Cuminecarea credincioșilor. Predică de protopopul trac-

tual St. Gheție. Cetirea Sf. Maslu de 7 preoți. — După masă la ora 2: 7. „Oastea Domnului”, utilizarea ei pentru întărirea bisericii, referat de părintele Al. Herman. 8. Pr. Pavel Picu: Referat asupra rapoartelor despre activitatea pastorală a preoților și a prezidenților cercurilor religioase. 9. Pr. Gh. Micu: Referat asupra lucrărilor „Problema instrucțiunii religioase în școala poporală. 10. Prelegere practică de administrație bisericească de Protopop St. Gheție. 11. Vecernia. 12. Discuțiuni, lămuriri prin întrebări și răspunsuri.

III. *Vineri, 9 Septembrie.* 13. La 7 ore Utrenia și Sf. Liturgie. 14. Din administrația bisericească de Protopop St. Gheție. 15. Pr. Ioan Budu: Comunicat în scris despre o minune experiențată. 16. Pr. N. German: Monografia Mănăstirii Sf. Ana. 17. Comunicări oficiale și închiderea conferinței.

Absența se pedepsește.

Tg.-Lăpușului, la 26 August 1932.

Prot. St. Gheție, prez.

Oficiul parohial ortodox Român, Bonțida.

Nr. 110—1932.

(26) 1—1

Publicațiune.

Consiliul parohial ortodox român din comuna *Bonțida* județul Cluj, aduce la cunoștință publică *vinderea prin licitație a unei case* din peatră, acoperită cu eternit, compusă din 2 camere, 1 bucătărie și una cămară, dimpreună cu toate supraedificatele aflătoare, cari constau din grajd și șură construcție nouă, una fântână și cotețe pentru porci și găini etc., cu o curte și grădină în întindere de 1576 stj. p., care se se află în centrul comunei Bonțida.

Ziua licitației publice se fixează la data de *Duminecă 18 Septembrie a. c., la orele 4 după masă*, în localul Oficiului parohial. Prețul de strigare se stabilește la suma de 200.000 Lei.

Licitația se va ține prin oferte deschise, licitanții fiind obligați a depune vadiul de 10% urmând ca prețul să fie achitat în condițiunile stabilite de Consiliul parohial.

Bonțida, la 25 August 1932.

Cornel Vlaicu,
paroh.

Ștefan Loșonți,
epitrop I.